Get al T'nai – Vienna 1611

March 9, 1997

שו"ת מהר"ם מלובלין סימן קכב

שאלה כבד נשאלתי מ"ר המשמש חתוש חד שנעשה אחר מקרוב בווי"מא בגם שכ"מ מהבעל לעיר ליומים ר' יעקב בן מהר"ר אברהם וואל"מם מלבו"ב לאמתו מרת בת שבע בת הקאן הר"ר ווייבים. ונופא דשובדא הכי הוה הקדים שבא הרב המובדר לא הבל"מ בתו אליו ואמרו ל הגה הבתולה בעד מליצה מאחיך. עשה נא אתה בחסדך ותן גם לאחיך שלא לא יוכל לך וכשתעמוד חי"ם מחליך תחזור ותכבה לך ותסיה אחיך כברלאמה. ולא חתו הגם רה כדי שלא חסא בריכם לאחון לאחיך - על בן עשה ותדבר כל מה שיאמר לך המשדר על כל בן בן ועל כל לאו לאו. כי לא יוכל לך. וכן כשהמשדר בא אליו אמר לו תן גם לאחיך כדי שלא תהא בריכם אליה. ואמר ליה בוכן הוה לון מחכיין הוה הגלי בבשת נחיות הגם שלא מהגים הגם הבתולה. אבל מכל מקום אל תדאגי כי לא יוכל לך. כי לא הוא אלא כדי שלא תאמרך אחיך לאחון חי'. אבל כשתעמוד מחליך תחזור ותכבה לך להיות אחיך כברלאמה. גם אני אעשה לך קבול ונטחון מוקמא ונעזור אחיה בכוח בלי הוה ספק בחזור וחנשה לך להיות אחיך כברלאמה. ולעזור כל"ל אחמין לכם ובעזרת בכם ואתך על דבריכם כי הוא כבר בן ע"ז שנה כבר בארץ נכריה ומתן הגם בכתם. וכשבאו לעבות הקיבור בכבוד מתליו שיקברו ויעלו זה את ז בכבוד. לכרו את הבער בגלותם ולא הקבורו אותן בארם הקבלות דשיטו שלא כתבו אם יבבור אחד מהם ולא יבאו זה אח זה יכריזו לו יחול עליהם הרם הקבלות בנוסח רק כתבו בסוף שאם יעבור אחד מן הגלדים ולא יחלש ליבא זה אח זה שיתן לגד הבגדו שי אלפים זהובים. והבאנם עם הוספות הרבה ד' אלפים בגם מאות זהובי. ובתבו בהכתובה עם הוספות הבאר בחקפה ולא הבא בהחלת בעופן שאם תחזור היא בו. והוא יולא לחובתה בגי אלפים. תבבעו היא בעד הרבעה אלפים ושם מאות. וימלא שלו עלו ושוב ולא נקי מכל נכסיו. כאבר הכל מובן ומבואר מתוך הבחן הקיבור והתנאים בכיד הבעל הכ"ל. ויתר הבתולות אבר עבו אבר מתוך הבבוכים מכר בתחלת הבבתם לא היה אלא כדי לעבות פיבוד בין הדבקים אלא הבוב אליו שיד לשולם. ובאבר עבו בסוף הבעבר מהליו אמרו לו מה לך לבער הקיבור כי הוא מיותה דקיבורה. ואם תגלה הוא לא תבוב אלוך שוד כי נתת לה גם בבתמה בלי בוש תנאי. רק בא ובכתב לך תנאים הרבים כאילו עתה נעשה הבידוך מתחלה. לך בלופן בחבן כל אבר לך גם הביח אלך בבלבו"ב לאחיך במהגה להלוטין לעלמין וכן עשה. כי הגער כבר בן ס"ז שנה וכתבו לו תנאים ובבו בעלמה וכתבו בהתנאים בלא יחזר הוא אישא מחוייב לשלם לה הבתובה והתוספות בעלאה דהיינו הרבעה אלפים ושם מאות זהובים. ועוד עוקא עליהם בני אלפים קנה. ועל זה הוליאו מתתה ידו חתימת ידו על שני אלפים ואם תחזור בו היא אי תתן לו בני אלפים קנה. אבל מ"מ היא תבבע ממנו כתובתה ותוספות הבלה דהיינו הרבעה אלפים זהובים ושם מאות זהובים. בלופן שלא יהיה לו שום תבועה עליה אם תחזור בי. וכאבר הבלו בהתבבתה כן הוליאו לותה לפועל לבשוף. ואמרו להבער אלין נפשם חבלה בו. ואין לך שום זיקת בעל על אחיך שבבר היא בהגרשה מתך בלי שום תנאי. ואם אחה תלשה לבעות מבבה הקבה. שלא הרבבה הקבה וגם כל מה שהבבהם מבלך בשבת בתוקף אינו מספיק לה לבדי כתובתה והתוספות הבשאלה חייב לה. וגם שיתו לו מבבון שאינו טוב בבמשבו הין בל הסך שהבנים שלך לעמיון ויתר הדברים ותואנות אבר הבחירו עליו ועמדו שמו לדין. וכרלות הבער בן שילא נקי מכל מלבתו ומכל הבכסים שהבנים לה מבבר בדשתו אחלבה בא דבר מה מבבסי ויהיה לי לפלטה. ולא אבא נקי מבבסי מכל וכל. ומחבבר ממהם ופטר אותם מכל וכל רק שהם יחזרו לו לערך אלף זהובים בעד כל מה שהבנים לה. והבא ומיד בידכו בלתם הזאת לאיש אחר. ועתה מלבים מלבי הבורה הבריטו הבינו בא ולא הבעשה הזאת בימיכם. לו בימות אבותיכם. ואם ראוי להמיך על גם בזה להבחיר הבלה לעלמא. ע"כ תורף לשון השאלה:

תשובה הא מילתא אריכא עיונא כי מילתא חדתא היא. ולאיתי לברורי מילתא דא. (ביאור שיטת הגמרא דערב איתא נכך הכות נגרא וכו' לפי דעת התוספות ושאר הפוסקים) מהא דאיתא ע' איזהו נכך. הכיא נגרא דחבין ארעא לחבריה אלא בחבריות חיה דהוה קא עביד. אמר ליה אחאי עביה. מי מרבו לה מיקר מגבינא לך הופדא בבחא ופרי.. אמר אמיתר פיטומי מילי בעלמא הוא וכו'. ואיתה שוד הרב הכות הכות בכ"מ דכתב לה ביעא לדביתהו אגניד ואתנה אבריה ליה אחאי קא מתמתא. מי קיימת דיקך אגא. אמר ריב זביד פיטומי מילי בעלמא הוא וכו'. וכתבו התוספות וז"ל פיטומי מילי בעלמא הוא דוקא הכא שבבר עמדו על הוף לקנות אלא בחבריות והיה מלעבר הלוקה אלא היה מחלה הבוכר לחוכרה בחבריות והוא לא הה יולא להבית מלקות בגיל כך. ולכאי הוה פיטומי מילי בעלמא לגל אם בתחלת הדברים אמר הבוכר קני לך עדי דאי ערבי לה מיקר וכו' לא הוי פיטומי מילי אלא תנאי גמור כי בודאי לא נתבון לוקה אלא בחבריות הבו בפתח ו הבוכר וכו'. וכן בחבוך מיני בחבלה ונגר בדשבו וכבו לגרם בא תנאי ואיא בחבה לגחבו בדבריה בכ"ל. וכן כתב הרא"ש שם אלא הבוכר אמר דבשוכדא דלעיל אייבי שבבר הון הבשות אלא שבדין לא נבחב הבחר וכו'. מבחת הרבריו אבל אם אדיין לא נתן הבשות אבר"ג שבבר בחבלה לוקה אלא בחבריות ולא הבחה הלוקה אלא הבוכר אינ לא הרבי לה מיקר וכו' לא הוי פיטומי מילי וכן פסקו כל הפוסקים אלא שבדברי הרבב"ם הבחבת בלשון בלבל בין בוכר לוקה. ובין קודם נגר הבחקה. ויתר הפוסקים הבלקו בם בן בין לוקה לבוכר. דלדידהו אינא ג' אלוקי דיינים. דקודם הבחלת הבחקה אפילו אחר הבוכר והלוקה לא הבחה הוי תנאי. ולאחר שנגבר הבחקה לגבדי אפי' אם הבחה הלוקה אינו כלום ובחלבה הבחקה אם הבחה הלוקה הוי תנאי. אבל אם הבוכר אינ לא הרבי לה מיקר וכו' הוי פיטומי מילי. מ"מ אם אחר הבוכר בן קודם הבחלת הבחקה יש לו דין תנאי גמור. ולא אחרי דהוי פיטומי מילי. ואם בן הוא הדין נמי הא דאתקן נבי גם דהכ"מ דאי הוא אחרה לא קיימת דיקך אגא דהוי פיטומי מילי. הינו דוקא הבבר הבלה בפילום ליתן גם בלי שום תנאי. פי' דאחר בשרתם הבא גם אפי' הבינקים מחליו ולא הגירם הבם. והייט דדקיקו הבוהבות והרא"ש וכתבו וגמר בדעתו ובפיו לגרם בלא תנאי. וכן נבי דין אחריות הרבו הבתרבים דאייבי שבבר בהבלה הלוקה לקנות אלא בחבריות הינו בשרם בפילום הקינים אלא בחבריות ולא אייבי שקנה בחבם. דאי בחבם הא קיימת לן אחריות עשות הוצר. ואסרא"ש ושאתו אייבי בבבר הבחבל בהיום הגם שבבר בכתב הגם. אלא שבדין לא ניתן. וכן כתב הר"ן דאייבי בבבר בכתב הגם. בתבינן הכל דבריהם הכ"ל אם בתחלת הבנין אמרה לשו כתוב לי גם ואי קיימת דיקך אגא. אלינא דכ"ע הוי תנאי גמור אפילו יהיה שבבר הבלה ליתן גם ופירש דאפילו הבינקים יהא גם אפילו הבי בבסיא לוחבת אחר בך לא קיימת דיקך אגא הוי תנאי גמור. ולא אמרינן דהוי פיטומי מילי. והוא נמי לא נרבה אלא אדעתא דהכי. (ביאור שיטת הגמרא דערב איתא נכך הכ"ל בא"ם מ"ם הוא נוסף קמ"ל:

והא דאיתא בסוף סוגיא זו אע"ל רב אחא מדיפתא לרבינא ואי
לאו פיטומי מילי מאי. בדידה קיימא לאתהדי תנאה בגיטא.
בדידי' קיימא לאתהדי תנאה. מסו דאיתא הוא נופיה אדעתא דידה
קא נמיר ויהיב ניתא. קמ"ל. דמבעי דנתבקנא דקאמר קמ"ל לא
אתיקן הוא נופיה אדעתא דידה קא נמיר ויהיב ניתא דכמי מבעי
ליכא דקמ"ל. איברא איכו כן דהקמ"ל לא בא לומר קמ"ל דלא
אדעתא דידה קא נמיר ויהיב ניתא. אלא הכי פירוש קמ"ל דגם
מה שאמר הסיא נופא לא הוי כי אם פיטומי מילי. ולכך כי נמי
אדעתא דידה קא יהיב הגם אין כאן בוש תנאי דדבריה לא הוי
כי אם פיטומי מילי. ולא הוי דעתה כן באמת. אבל היכי דלא
אייך לומר פיטומי מילי כגון שאמרה כן קודם התחלת נתינת
וכתיבת הגט כדלעיל אמרינן שפיר דאדעתא דידה קא נמיר ויהיב
ניתא והוי תנאי נמור. וכן מבואר בהדיא מדברי התוספות דמחאו
בם וז"ל קמ"ל פי' דאי נמי אדעתא דידה מקנה לה אינו חוזר. דגם
הוא לא אמרה אלא פיטומי מילי שכ"ל. מבואר ממה מדבריהם
דבמקום דלא אייך לומר דגם הוא לא אמרה אלא פיטומי מילי
אמדינן שפיר אדעתא דידה קא יהיב ניתא וכשנמר חוזר. ואע"ג
שהר"ן כתב שם פרק אחזו נכך ח"ל בסוף סוגיא זו אמר המחבר
אריך עיון אם אמרה קודם כתיבה אי אמדינן אדעתא דידה קא נמר
ויהיב דסבתא לא אייך לומר פיטומי מילי לפי הטעם שכתבתי
בפנים בשם המפרשים ז"ל שכ"ל. אלא לפי דעת התוספות אין
כאן מקום עיון כלל אלא פשוט הוא דאי אמרה קודם כתיבה
אמדינן בפשיעות דאדעתא דידה קא נמיר ויהיב. וא"כ נמדון דיון
שני כיון דקודם שכתבנו אמרו לו דכשיעמוד מהליו יחזור ויכתבה
הוי תנאי נמור ואדעתא דידה קא נמיר ויהיב הגם והוי כאילו
סהגה בפירוש על מנת שיחזור ויכתבה כשיקום אע"ג שאין הגם
אחר כך בפתח. דאין חילוק בין היכי שאמרה הוא בעצמה. ובין
היכי שאמרו בני עשויה כדתוכה מסיא דאמרי לו הלוה אם אתה
אתן לך כ' זוז. הן לא גם מ"מ שאתן לך כ' זוז. ועוד דכמדון דיון
גם בהאשה בעצמה קבלה ק"ם על זה לעבוף. וגם לא אייך פיטומי
מילי מפעם זה:

(דין הא לא כפל לאגאי בגיטין וקיהשן לפי הכבמות הטוסקים ולפי הפשטות

שניים הטבעם בטבע ליחס תוך פרל תלפוקי מופת פלפי הטבעיים דשרק מי מלמט) .

ואם יתמר שלומר דכתן לת סוי תנלי כיון דלת כפל לתנלו . וכבר פסק סרת"ם וסרמב"ם סרמי מתיר דכפל מילי בטיקן תנלי כפול . וכן פסק סעור מ"ה סיטן ל"ם וסיטן קמ"ג והביאו רתיה מהת דתתקין שמוחל בגם דשכ"מ תם לת מתי לת יהת נם . ותם מתי יסת נם וכו' . לף לתם לתמוד ל בלת כתב סרי"ן בשם תשובת סרי"ף דלת קיימת לן כר' מתיר . לת דבגיטין וקדושין מיישיגן לה לתומרת . וכן כתב סס"ת בשם סרי"ף בתשובות ובשם שלתרונים ול"ל דתדיגת לת בטיקן תנלי כפול לת בגיטין וקדושין ולת בשטן . לת דשמוחל לתקין בגם שכ"מ סמגרס על תנלי שיכפול תנלי כדלתת פרק מי שלתו ועשה כן לרוחת דמילתת שתשם שמוחל שלם סיס סתנלי בלת כפל דלמת ליכת ב"ד דס"ל כרבי מתיר וכוה מתיר תע"פ שלת נתקיים סתנלי ושיקר סרין סות דבכום מקום לתן לריך לכפול סתנלי . וסלבן בגיטין וקדושין לם לת כפלו לתנלו ולת נתקיים תשמען לם ומתזיקין לותם לת במגורשת ולת כלתה מגורשת וכו' וסולבין בם להתיל וכו' עכ"ל :

ועוד תני לומר דמתוך סוגיה שבגלתי מוכח בסדיה דבבס"ג לת בני לכפלי למילתת דסת בסהות שוכדת דלמר ליס סעור תנלי מלכת לי מרפי לם מיכר וכו' לתר לתמיר פיטומי מילי בטלמת הת. וכן בסהות שוכדת דכ"ע דלתמרה לה דביטכו לתנלי מתמתת לי קיימת דידך לתת לתמר רב זביד פיטומי מילי בטלמת סיה . דסיה לת לתמרה לו כן בלתת לתת לנתמו . משמע דלי לת סוי פיטומי מילי לתת שלתמרה ל בלתת לתיגת דכ"ע כוי תנלי מטלית לת"ג דלת כפלה למילתת . לתת ולתי לריך לומר דלת שיך כפילת סתנלי לתת כשמתנה לטוקה לו הכטל דומיל דבני גד וכני רלוכן שלת שיך לומר ולכפול . דדוקת כשיכת כך יסת מכירה לו סגם נם . ותם לת יסת כך לת יסת המכירה מכירה ולת סגם נם . אבל כשבמוכר פתח ומנמיה לטוקה ולתומר תקנה ממני שדס ז דלי מרפי לה מיכר וכו' . וכן בשהתם לומרים תן לי נם דלי קיימת דידך לתת לת סוי דלך תנלי תלת דלך סולתה ובמתון וסות סוסך על דבריו וקומה ומגרס על דשת ז . לת בני כפילת סרבים . כי בולתי לת נתכון טוקה לקטה ולכטל לגרס תלת כמי מה שפירש לו הטוכר לו כתם . וכן משמע מלשון סעור תוסן המשפט . ומה טוכת מדברי סרשב"ת שבגיה כב"י ול"ל דתפילו בבסתי נוכת (ל"ל שתמר לו הטוכר כן לתחר שבבר גמר לקטה בפיהם שלת בתמריות) לתמר רביטו גרתם דס"מ כשתיטו לומר בלשון תנלי תלת שסות לומר כן דלך סיפור דבריס . אבל תם לתמר ל בל תנלי כן לתי טוכר לך דלי מרפי לה מיכר וכו' . ולתי לתו פיטומי מילי בשלמת סות תלת נטור שב"ל . סרי שתלמידי סרשב"ת מפרשים שסתי שוכדת דגמרת לתילי דלת לתמר ליס דלך תנלי כלל . תלת דלך סיפור דבריס ולתפילו כבי לתי לתו דלתמרינן דסרי פיטומי מילי סיס מייב סטוכר בלתמריות כמו שכתב לשיל מתב . ותם כן נמקום דלת שיך פיטומי מילי כגון שבתחלת סדבריס פתח סטוכר לקה שדס ז דלי מרפי לך וכו' תפילו כוי דלך סיפור ולת דלך תנלי סיס מייב בלתמריות . וכן נבי נם נמי לתילי בבס"ג דל"ל דלך סיפור . דסת כל המפרשים מדמים הכסו תרי שוכדי לבדיל . ולתפילו בבי במקום דלת שיך לומר פיטומי מילי . כגון שלתמרה ליס בבי קודס בתיבת הגם סיס תוכר כשמתר . לף על גב דלת לתמרה ליס דלך תנלי כלל . תם כן מבטוכר בסהות דלת לתילי כדבפלס דסת לתילי דלתמר דלך סיפור דבריס בטלמת תלת ולתי סמעם כוה מסום דבבסתי נוכת לתו בטמון . ולת"ג שלתמר שבתבתי זה מלתתי בטלמי נבוריס פרק מי שלתו שבתב ול"ל וסת דלתמרינן פרק לתבו נגך סטות דלתמרה לתי לריך תלת . ולומר פיטומי מילי ניסו . לר' מתיר לת לפטריך דמיגן תנלי כפול תלת לתמתיגן דלפילו לרבנן לת מבני מכ"ל . סרי שבתוכר לתה שבתבנו ולילך דבגמרת לת לתמרה שמתת דפיטומי מילי תלת תלינת דרבנן . אבל תלינת דרבי מתיר לפילו במקום דלת שיך פיטומי מילי לת מבני . וכן נמלת בלשון זה בתוספות פרק מי שלתו דף מ"ח וכן שם בדברי סרשב"ם :

איברא לת משמע כן בדברי סרשב"ם פרק לתבו נגך ובטור ובשל סרשב"ם ובטור סל דקיימת לן כרבי מתיר לפילו בטמון בטוכר בדבריו שם ובטור מ"ה סיטן ר"ג . ובטור מ"ה סיטן ל"ח ורמ"ג . ולפילו בבי כתב הרשב"ם פרק לתבו נגך בל בתי שוכדת דלשל ול"ל ודוקת סיבי דבתחילת סקנין פסקו בלת בלתריות ובדיין לת בגמר סמקת כגון שבטמו סמטות וכו' . שלף סלוקת לת מבב דבריס בלגו לטיקר סמגלי וכו' . תלת שבגיה עולבו ודונע וכו' . אבל תם בתחלת הדבריס לתר בטוכר לטקת קבי לך בדי ולתי מרפי לם מיקי מגביגת לך שופרת ושבחת וכו' לת סוי פיטומי מילי וכו' . בי בולתי לת נתכון טוקת לקטת תלת כתו שבתת לו בטוכר . וכן נבי ניטת מיירי שבתרלם ובמר בפיו ובדשתו לגרס בלת תנלי וכיון בתם לגמגו בדבריס עכ"ל . סרי שבסק דלת סוי תנלי נטור . וסכולם ירתה שבלשון זה שכתב סרשב"ם אבל תם בתחלת הדבריס לתר בטוכר לטוקת קבי לך עדי וכו' . לת משמע ממנו שר"ל שבבל תנלו ודבריו ונם נפי בלשון לת שיך בלשון זה בפילת תנלי וכלשונו כתב נ"כ בטור מ"ה סיטן ר"ז משמע מדבריהם דבבס"ג לפילו לר' מתיר ת"ל תנלי כפול . ותם כן לפילו תם בתחלת לומר דק"ל בל' מתיר ליכת למיטר דבסת לפילו לר' מתיר לת בטיקן בפילת דבריס . אבל לשנין דיגת בטר בתבו דלת קי"ל כר' מתיר . וגם בתשובת הרשב"ת סיטן תקפ מ"ם כתב וז"ל דלתן בקושטת דמילתת לת קי"ל כר"מ דבבי תנלי בפיל ושמוחל לתתוקי מבפק ב"ד טוטין לתקין כן עכ"ל . וכן פירש רשב"ם פרק יש נוחלין דף קי"ז דלת בטיקן תנלי כפול תלת בגיטין ולקדושין דמילתת . וכן הרמ"ם בשלמו מטיק פרק יש נוחלין דבגי גיטין וקדושין כי לת כפלה לתנלי סוי נמי תנלי מבפק . וכן בתב הב"י בשם רבינו ירוחם בטור מ"ה סיטן ל"ח . וכן במרדכי פרק מי שתתו פיבק דבגיטין וקדושין תולין לתומרת . וכת דמשמע מתשובת הרשב"ת ז"ל שבשם לבקל תפילו בגיטין לתמר שבשתו כיה שמגד לותו מבשם נופה כיה לד לבקל דבר סדין לת היתה לותו בתשם לריכה לגמ כלל כמבואר שם בדבריו :

ואין לרמות ידיון דידן לכת דלתתת פרק מי שתתו תמר רב (ביאור על סוגיית הגמ' דשרק מי שתתו תמר רב הונת ניסו בפשטות)

הונת ניסו בתתנתו . מה מתנתו תם עמד תוכ . לף ניסו תם עמד מחר . ותמיך רבה ורבת לת סבירת לכו כת דרב סונת . נזירה שבת יתמרו יש נם לתמר מיבה . ומי תיכת מידי דמדתוריתת לת סוי ניסת . ומבוס נזירה שריקן תמת תיש לבלמת . תין כל המקום תדשבת דרבנן מקדם . ותפקישו רבנן לקדושין ופסקו ספוסקים כרבנו ורבת דסמגרס בתמת תפילו תם שמד תיטו חוכר ולת כרב הונת . ול"ת בם בתוספות כתב דלת תיירי רב הונת ורבה תלת בתומר מסיום תם מתי ושמר . ותתר כך תוכ ותלה ומת . אבל בבתם נטור תפילו רב סונת מודס דתפילו תם עמד תיטו מחר כמבואר שם בכל בתוספות . כייטו כשנירם בבתם נטור וכדפירשו סתוספות שם בשבת דדוקת מתבה דעיקרם לייבה תלה לתמר מיבה . אבל נם תל מחיים דעתו שיטול מיד בלבך תיטו חוכר תם לת פירש . אבל נגדון דידן כיון שמתחלה הדבריס פתחו לו דבשיטמוד יחוכר ושתתה לו לתשם הוי כתלו פירש הות בסדיה ותשבה עמה כן ומל דעת זה נתן לם לת סגם כמו שהוכתו למעלה . ונם לת שיך כתן נזירה שמת יתמרו יש נם לתחר מיבה דבמקום שיש כתן תנלי לת שיך כתן נזירה תלת כשמגרס בבתם כמבואר שם מתוך פרש"י והוספות וכדמוכח מבת דלתתקין שמוחל בגם שכ"מ תם לת מתי וכו' . ולת נזירין שמת יתמרו יש נם לתחר מיבה . תלת ודלי דבמקום תנלי לת שיך נזירה . וכן הות בתבר"י פ' מי שתתו . ומדון דידן סוי כתלו סתנה כות בפירוש הוחיל ותתרו לו קדם נחיבת הגם כשיבשוד יחוכר ושתתה כתבר יש מל זה יתיש מוכיחות ונם בלי קוש ריתוה ומדות מסתמת בשכ"מ לטיר לימיס כזה תלת עלה מל לבו מטולה לגרס תם תמתו . כשתכבו ממנו נם לתתו מל כרתם הוכרמו לומר ל שתין דעתם לשמות פירוד ביט ובין תתו רק כדי שלת תבת לריכה לתלון בשיטות מ"ו תבל בשיקים יחוכר ושתתה כתבר הות מדבר מטולה לרבר בדבריס הללה וכתבר במדון דידן כתבה בשמתם קבלה קי"ם מל זה . הלבך תפילו לרבה ורבת מטיבת דבוי בתתנתו לגבין דתתניגן דלת נתן לם הגם תלת תרטתת דבשיטמוד תבול ותבשל ל ותין לומר דבבדה דידן כיון שקדם נחיבת הגם לומר ל הבסדר שתין סתבין בזתן כזה נם מל תתלי תלת שתם . ונתן סתם . תם כן סוי כתלו ביטל תותן הדבריס שתמרו ל מקודם זה שבשיטמוד יחוכר ושתתה . ונתן לה הגם מל דשת ז שתפילו בשיטמוד לת יבתבה זה ליט שתין בתבטמות לגון זה שתבר בתבתר שבבל הדבריס סרתטוים שדבנו עמו ברתבתם ויתן לם מל דשת שתפילו בשיטמוד לת ובתתם כלל . תלת מבטמות לגמו תת שתין מבירין שיש תנלי דלשל ול"ל ודוקת סיבי דבתחילת סקנין פסקו בלת בלתריות ובדיין לת בגמר סמקת כגון שבטמו סמטות וכו' . שלף סלוקת לת מבב דבריס בלגו לטיקר סמגלי וכו' . תלת שבגיה עולבו ודונע וכו' . אבל תם בתחלת הדבריס לתר בטוכר לטקת קבי לך בדי ולתי מרפי לם מיקי מגביגת לך שופרת ושבחת וכו' לת סוי פיטומי מילי וכו' . סי בולתי לת נתכון טוקת לקטת תלת כתו שבתת לו בטוכר . וכן נבי ניטת מיירי שבתרלם ובמר בפיו ובדשתו לגרס בלת תנלי וכיון בתם לגמגו בדבריס עכ"ל . סרי שבסק דלת סוי תנלי נטור . וסכולם ירתה שבלשון זה שבתב סרשב"ם תבל בטוכר לטוקת קבי לך בדי וכו' . לת משמע ממנו שר"ל שבבל תנלו ודבריו ונם נפי בלשון לת שיך בלשון זה בפילת תנלי וכלשונו כתב נ"כ בטור מ"ה סיטן ר"ז משמע מדבריהם דבבס"ג לפילו לר' מתיר ת"ל תנלי כפול . ותם כן לפילו תם בתחלת לומר דק"ל בל' מתיר ליכת למיטר דבסת לפילו לר' מתיר לת בטיקן בפילת דבריס . אבל לשנין דיגת בטר בתבו דלת קי"ל כר' מתיר . וגם בתשובת הרשב"ת סיטן תקפ מ"ם כתב וז"ל דלתן בקושטת דמילתת לת קי"ל כר"מ דבבי תנלי בפיל ושמוחל לתתוקי מבפק ב"ד טוטין לתקין כן עכ"ל . וכן פירש רשב"ם פרק יש נוחלין דף קי"ז דלת בטיקן תנלי כפול תלת בגיטין ולקדושין דמילתת . וכן הרמ"ם בשלמו מטיק פרק יש נוחלין דבגי גיטין וקדושין כי לת כפלה לתנלי סוי נמי תנלי מבפק . וכן בתב הב"י בשם רבינו ירוחם בטור מ"ה סיטן ל"ח . וכן במרדכי פרק מי שתתו פיבק דבגיטין וקדושין תולין לתומרת . וכת דמשמע מתשובת הרשב"ת ז"ל שבשם לבקל תפילו בגיטין לתמר שבשתו כיה שמגד לותו מבשם נופה כיה לד לבקל דבר סדין לת היתה לותו בתשם לריכה לגמ כלל כמבואר שם בדבריו :

ואין לרמות ידיון דידן לכת דלתתת פרק מי שתתו תמר רב (ביאור על סוגיית הגמ' דשרק מי שתתו תמר רב הונת ניסו בפשטות)

הונת ניסו בתתנתו . מה מתנתו תם עמד תוכ . לף ניסו תם עמד מחר . ותמיך רבה ורבת לת סבירת לכו כת דרב סונת . נזירה שבת יתמרו יש נם לתמר מיבה . ומי תיכת מידי דמדתוריתת לת סוי ניסת . ומבוס נזירה שריקן תמת תיש לבלמת . תין כל המקום תדשבת דרבנן מקדם . ותפקישו רבנן לקדושין ופסקו ספוסקים כרבנו ורבת דסמגרס בתמת תפילו תם שמד תיטו חוכר ולת כרב הונת . ול"ת בם בתוספות כתב דלת תיירי רב הונת ורבה תלת בתומר מסיום תם מתי ושמר . ותתר כך תוכ ותלה ומת . אבל בבתם נטור תפילו רב סונת מודס דתפילו תם שמד תיטו מחר כמבואר שם בכל בתוספות . כייטו כשנירם בבתם נטור וכדפירשו סתוספות בם בשבת דדוקת מתבה דעיקרם לייבה תלה לתמר מיבה . אבל נם תל מחיים דעתו שיטול מיד בלבך תיטו חוכר תם לת פירש . אבל נגדון דידן כיון שמתחלה הדבריס פתחו לו דבשיטמוד יחוכר ושתתה לו לתשם הוי כתלו פירש הות בסדיה ותשבה עמה כן ומל דעת זה נתן לם לת סגם כמו שהוכתו למעלה . ונם לת שיך כתן נזירה שמת יתמרו יש נם לתחר מיבה דבמקום שיש כתן תנלי לת שיך כתן נזירה תלת כשמגרס בבתם כמבואר שם מתוך פרש"י והוספות וכדמוכח מבת דלתתקין שמוחל בגם שכ"מ תם לת מתי וכו' . ולת נזירין שמת יתמרו יש נם לתחר מיבה . תלת ודלי דבמקום תנלי לת שיך נזירה . וכן הות בתבר"י פ' מי שתתו . ומדון דידן סוי כתלו סתנה כות בפירוש הוחיל ותתרו לו קדם נחיבת הגם כשיבשוד יחוכר ושתתה כתבר יש מל זה יתיש מוכיחות ונם בלי קוש ריתוה ומדות מסתמת בשכ"מ לטיר לימיס כזה תלת עלה מל לבו מטולה לגרס תם תמתו . כשתכבו ממנו נם לתתו מל כרתם הוכרמו לומר ל שתין דעתם לשמות פירוד ביט ובין תתו רק כדי שלת תבת לריכה לתלון בשיטות מ"ו תבל בשיקים יחוכר ושתתה כתבר הות מדבר מטולה לרבר בדבריס הללה וכתבר במדון דידן כתבה בשמתם קבלה קי"ם מל זה . הלבך תפילו לרבה ורבת מטיבת דבוי בתתנתו לגבין דתתניגן דלת נתן לם הגם תלת תרטתת דבשיטמוד תבול ותבשל ל ותין לומר דבבדה דידן כיון שקדם נחיבת הגם לומר ל הבסדר שתין סתבין בזתן כזה נם מל תתלי תלת שתם . ונתן סתם . תם כן סוי כתלו ביטל תותן הדבריס שתמרו ל מקודם זה שבשיטמוד יחוכר ושתתה . ונתן לה הגם מל דשת ז שתפילו בשיטמוד לת יבתבה זה ליט שתין בתבטמות לגון זה שתבר בתבתר שבבל הדבריס סרתטוים שדבנו עמו ברתבתם ויתן לם מל דשת שתפילו בשיטמוד לת ובתתם כלל . תלת מבטמות לגמו תת שתין מבירין שיש תנלי

בשמה מחיצה הנמ׳. אלא מנוחרים הנמ׳ שמה מסיס ידע מילה שבטל לגמרי מסולי כמיתה. ולפי אמר ל׳ מלין מחיצין מתן מה שם תנאי. אם כן יש ל׳ דין שאינו לעדים מרוצה לגרש אם אמתו של תנאי זה. ואחר כך נתן לה מה דלא אמריק ממנל מחנאי ומטלו. אלא אמריק דשל דעת מרלמנוה מה שמה כמו מכתב מרלים בחסונוחו מלל ל״ם מתן ח׳ אמת דגרשין בסמריל גבי מלגמת דרב ומתולל קדשים של תנאי וכנסה מתם לא חיטת משמת דרב דין דנגמה מתם אמנאי לחנאי אלא מיטו מעמת דרב דלין אדם מתם בשלחו בשלמה אמת. ומנב מרחלים של זה ו״ל לא חיטת משמת דרב וכו׳ מלומר ונמנד מנמלן דכל מתמנה בחמלה מתמנים ומנמת נמר מתמנה לא מאכל מחנאי מחנאי ומטלו כגון אמר בפני עדים כם זה אני רוצה לתן לאמר זאת של תנאי זה בפרכים ומתנה ומטל תנאי ואמר כך נתנו לה בפרכים מתם ולא מאכל מחנאי אמריק ממנל מחנאי. ודאי לא אמריק מני אלא מיטו משמת דרב וכו׳ עכ״ל:

ובר מדין דמא בגדון דין מתמנד כוחים קודם מחיצת הנמ׳ אמר לבטל מיתן הנמ׳ מתם כדי שלא תאמרך לאלן מה אבל חמא בנמת כמתמנד מנמל ומתלם ומתנמה לך בנמתן וקיבור של זה אין נעמה לנמוף כאמר ים של זה ראיות מידים מוכמות. ומם כלי שום ראיה כלא ידיע מה אל מנל מנדר נמ מכ״מ לגיר ליחים כמה שלא הנמ של דעתו לגרש לת אמתו מנמנם מ״ל כיס מוכמת לומר ל׳ דכמיאמר מחנאי ומאר ומתלם ואין מנקנים מנמו נמ אלא כדי לנוגרים מן המלים אם ישות מ״ו ולמתו בדברים כאמר מה מדרך המנלם. ומם כל מכ״מ דשלמת בכמוכנים ומנקנים מנמו ליתן נמ מנמנמת מה מקדים דברים לנמנלת מנמו מה מלריכים אחר ליתן נמ ואמרים ל׳ מכמיקום ומאר ומתלם מנמי שנמנ״ל קיבור של זה ולא מיך לנמנת קיבור אם לא מודיעו ל׳ הנמן מחנאי ומכאר נ״ל מנמ מנמנר הנה מנמנל״ם ומתלם קבלו קים מיאנו ומנאו זה לא זה כמיקום מחנאי מל זה מנמ קדם מחיצת הנמ ואם כן מל מרחך הנמנת לומר ל׳ קודם זה מכמיקום ומאר ומתלם ומנמנ לך קיבור מל זה כאמר מנמ ומאמר מנמנן מנר קיבור ביד מבטל מכ״ל אם כן לא מיך לומר מכיטל הדברים מרלמנים לנמנ״ל מנמן הנמ מתם ולא מנכל מנמ מנאי בנמנת הנמיכם ים ל׳ דין מנאי - ולא דין נמ מתם כאמר מנמאר לנמנלה. אם כן מל רשת כן נתן הנמ מכמיאמר ומאר ומתלם:

ואם יאמר מלומר ולנמנ״ל כן בגדון דין הנמ נמ מנמנם דאין בכל אלה הדברים מיאמנל הנמ כמיאמר. דונמה אם לא מני לא יש נמ ראיות הנמנת ולא דכאן אמר מהנמ יש כמ אלא מכמיאמר ומאר ומתלם ואין זה מנאי הנמ - (כיאור מנר״ מ״ הנמנה דמן הנמנת לא לנמנ ומ״ ע״ם מיאמ דמ״ מנמנ׳):

אבריא ים לנבר אם דנמ בנמן אם ימנו ל׳ כישנל הנמ. מנמ דמן פרק הנמנה הנמנלת לת אמנו מנמנם מם דע מנמנם נגר לא ומאר וקיימת לן כמלן דאמר דנמנמת מי מנמנם קלקולת. ומנמ״ מנלת יקלקלנם של נמנם לאמר מנמנמת לאמר. ראמר אלו מיתי יודע מנמנרים ברנים - לא מנמנר ים לו הנמנם. אמנו מתנים לי אמם הנמ לא הייתי מנרמך. וכן אמרתי בנמנם נדונמן מנמנל כך אני מנלילך ומנגרמנמך הים ברנמו לנמנרך לם ומנלו דברים ברנים. ומנלא נמ בנמ׳ ובנים מן הנמנר מנמנרים וכו׳. וכן מנ״ל נקמן בנמנרך בנמנרתן דנמנלת לם לנמנו מנמנם מיטנמת דבי ידע לאמר לא ומאר ומנמ״ לא ומאר מנמנ ומלו ראמר אלו מיתי יודע מנן מנמנו מנמנים ל׳ אנלם מנמ לא מיתי מנרמך ומנמנ מ״ מנלילך לך מנמנים מנמנרך. ואם ומנמנ מנלת מנמנו ל׳ ולא ראנים מנר לא לנמנ מנמנם מנמנרך לנמנרך לנמנ ומנמנ״ מנמנ לא ומנמנ מנמנ לא ומנמנ מנמנ לא ומנמנ

מתחזר והוקמה לו לאחר שישמוד שני גם והיכלה מחמרת ליכנה לאחר
כן מחרים בשונם סחרים ומחן לו הקום לאחר סחרים עם הכסל.
אבל הסברת ו' הברת דמיים היא ולין לאמרך עליה. מנוס עסרי
לין שהיים הקישר לבוחים ז' עגרע כמו קל הכבל וכדי שחיכה
הבוחרת ממנו לף לאחר שישמוד ומלה הבוח שר מלו ומכה פשוכה
נגים מחקבל עליה סחרים לו תחן הקום. אלה לחרבה שוחים
הקישר כדי קיבה לב הכבל סחוך ומנוח מחמיר ומכה לו כשישמוד
ולא ירלה לב ליחן הגם בסחמה מפחד מלה תבות שר מלו. (ביאור
על דברי רי"ל מפרי"ם נדין אדר גם בכ"ם) ויש לבחיים זה מלמן סחר ניחן
לגנו סיחן לו מכחב ר"ל גם שכ"ת כחב רבי יחיאל מפרי"ם בקבון
ליחן גם נמיר בלה מבלי ומבנע בחים ומחקה קיחרו ליבה זה לח
זה כי יש לבקבק ולרקרק הרבה בלבון בחבלים בקן בחבלחן. ומכוף
כחב מ"מ מפני הרחבחים יש לחוש כי לא יחמוך ע"ז ומיכה מיכוף לבם.
ולחרי שרוב הפוסקים לא הסכימו כל כך מין לנו הלה הבריסה שכ"ל
הבכ"ן שכ"ל. מכלל זה הבחין רבה דיסב רי"ל מפרי"ם שישמוד
פחים ומחקה שישמרו ליבה זה לח זה הוא כבכל בלה יחמוד הבכל
בבחים לבחלות לוחר בלה בחמר לבחרו מלו לאחר שישמוד ומעמוך
רבחרו לו לא יחרלה הרלון נמור ליחן הגם בבחים לבך שוחים לו
הקישר דבן יש לרקרק מלבון הבחב"ן דמדבחב כי לא יחמוך על
זה ומיכה מיכוף רבה. מכלל שרי"ל מפרי"ם היה נוכב לבחבים בחים
ומחקה קרם נמיכה הגם כדי שישמוך ע"ז שישמרו ויכלו אל"ז ולא חמרוך
רבחרו בבחבה נמיכה הגם ולו ר"ל לאחר כמיכה הגם. לם כן מיחים נמי
בבחל חמרוך רבחרו בבחבה נמיכה ולא יכה מיכוב בבחבה בבחבה הבחיכה.
ולין לחמר בלה חבם ר"ל מפרי"ם לבחיכוך הרבים כלל לא לבחי הבחיכה
ולא לאחר הבחיכה לם כן לחה בבב להבחיב. ומבחבה מרבחי המרבכו
דבבל הרחים הבחיבה ולבחב ומוקקים לבבל הרים הקבלות מבחבה
בבלב ומה לו. בבח לם יבחלו אם הם אם לו לא יבחלו ולבלו
בים טבב בן כדי ביחן הבבל הגם בדלן ובדבחה מיבחבה ובן בלחיבו
מרבחבו בבחבן הקישר קרים הבחיבה ומבחבו הבא. ומו מיבחל לם בבבר
בחבבו בבחלחר בלחבו לו קרים בחיבה הגם מבחבר ומבחל לו. לחב"ל
דבוקן לחב"ל בבבם בבחבם מובבחבה בבל כל הרים לחבר בלו הבחים הלבחבחל
ומבבו נחן לם הגם ולא"ב לבבם לריך לבקשר יבבחיבו ליחן בך קרים הגם
מבבחבחבדו יבחבו ומבלו אל"ז. מ"מ יש לחבם הבבב"ם לא יבחבן של אם כי
לבו בלי בלבחל דיבי בחילי הים לבחב לבחיבוך הבחב כי ילחבר בבבל דבחה
בחבבחים לחבו מיבחבחי מילי בבבלבחל בלבל לו לא יחבלו מבחים ליחן
גם של בחבך הבבים בבבלבחל. לבך שחבן לו הקישר בבבבחבם כדי
מיבחל לבו בחבוך ובבחבה בחבבחב בלבו לא כדי בלבל בלבחבר לבחב
בלבו ומבבבל הבבבל הבבבחים. בלבל חבבבבה בבבחבר ומבבחל לו.
לחב"ל
דבוקן לחב"ל בבבם בבחבם מובבחבה בבל כל הרים לחבר בלו הבחים הלבחבחל
דבבבי נחן לם הגם ולא"ב לבבם לבבחבבחב בבבחבבחבה בבבחבבחבה הבבבחבבחבה
ומבבבל הבבבל הבבבחים. בלבל חבבבבה בבבחבר ומבבחל לו. לחב"ל
בבבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה
בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה בבבחבבחבה

לפי הסקנה עצמם, אלין מילוק בין הסיום ובין משכביו וכו' ומסיק ורבינו יחיאל מפרי"ם סיב כניל בגם מכ"ת ערב לנמרי בגלה שום תנאי לאסיקי עפיים מכל ספיקות ונמנות. וסיב מקיקים לקבל הקנת הקבלות ליבה אז אות זה כמישמוד מיד וכו' מכ"ל. מרי מנוחר בסרית דמשום מילוק דשכיום ודמסכבא הנסיג ר"י מפרי"ם כרי ולא בסבול דבר אחר. (פשם לפה מיקן מאוחל נגם הכ"ם שם לא

אפי ובל הסכרם מיק בין מקנה מאוחל לנקנה ר"י מפרי"ם)

ואם מקנה לך אם בן מות כוריאו לנה לנמרך מאוחל לחקן בגם הבכ"ם אם לא אחי וכו' ואם אחי וכו' ולכאל הנאלי כרי בכבלה יאות לא יכל בם כרבי אחר ליתקן מיאנו גם אחנה. רק אקודם הגם יאחר לו מכמישמוד יאור ויקאנה ולא נ"ב מחייבת ליבה לו של כל אחים לפי מה שבחבנו. אבילא בגם אקבו אחוסנות

ארק מי אחנו לבל בגלה ולאחר ניאו בחבנאו ע"ם:

אין זה קושיא בכל דאם נתן לא בגם אחם וע"י אחנו לו מקודם בימאר ויקאנה בגמר. אע"ג אמחייבת של כל אחים לאחר ולבבלה לו מנוחם בגאל דעת בן גירשה. ואם לא מנבלה לו היה יכל לומר אלו ידעתי שלא אמנו אלי לא נרמיך. אע"ג בם בגלה לאחר מיאנו אנים דבה לא לאחר בבמישמוד יבה גם בגאל אמילאלגלה כרי בגאלו בגמם דבמישמוד יאור ויקאנה לקודם אחים ולבך בגלה מיבה לאור ולבבלה לו. ולבך אחי לפי מנהגו של אבילי מפרי"ם מבבים לבבות אנים וקרובין ומבבים לבם ברבת לירושין ובשולין בדין כל נשולים אנים דלא נתבטל הגם אמילאלאחר בשבר. אלא בגלה אבלה לו. ואם אם בבן בגלה לא נרע מבבי דקו היה בגם, ואם אחם בבן בגלה לבאר לו. אבל בגמרם בגירים בל מנאי בדאחקין בגאל אם לא אחי לא יבה גם וכו'. לא לפיו בגלה. אחם בבן מוחרת לבאר לו מנוחם ולאן בבן אפי' ליה בגם בבמישמוד אנים דבמישמוד בגם בגאל אמילאלא בחבואר אבאר לים ובאיתר הבוסקים ובמו בבחב בבמרבי בגרית בבגיקר חקנם בגאל בגים בבבגל בגים ול"ל המרבי אבק אי בחבאו. ובבן הבחבוק בגיתן גם לחבאו של אנאי הב לא אחי לא יבה גם וכו'. ובבאלאם אם אינל אחנו הגם לבבנים בבים ליה בגם בבי אנק דלנו אינל וכו' ואחבאה לו דביקר הקנים בגים בבגים בגים ובן אלינו בבאלאות אחקן בגאל בגיתי דבבים אם לא אחי וכו'. ובן בגרבי ניתן אנו ובחב ובבן בכ"ת לא יבן גם בבחבאו בגל ר"י מפרי"ם אלא יבן גם בגל אנאי בגאר בבל. אלא בגרין יש לדקדק בגל זה דבבה לו לבגאל לחבן בחבאר לו אי קיימת דיבך אבא. ויאבבל הגם ולו אבא אחרת לבאר אבר לבבלה בבן. לבך אלאם לי אינך אלא דלא בגאל לחבן בחבאר בגל לו קיימת דיבך אבא וכו' בבגם דבא אינל בבבגל לחבן בגם דאבבינן דבינגרבי אלי בבלאבא בגל. ואור אלא יאחבו דבבידה קיימת אילאבא לבבגדי אבלים בגיבא בדבבך בגבאלא. לבך אינן אילאבא דבבינבא ודבגיבא בגי דבגיבו בגאנם בבבבל בבלאבו בחבאלי בבגל. אלא בבגל"ל בבל"ם לא לבא לבבגא בן בגיבא דבגאבא בבגים דאבבם בן יבגבם בלבבן בחבאלי. בלגלא דאילאבא דבבא אינל בבגל"ל בבבבל לבחבקבר בגל בבבבקים לבם לא אחי לא יבה גם אלא בבגים בבבבקבבות בגל בבבבקים לבם לא אחי לא יבה גם בן בן ולא בגל בגיבא לבאר בגיבים בבבם לבם לא אחי לא יבה גם בבבבן בבבבן בבבבל בבבבל בבבבל

שמתן לך מלקות זה דס"ג נגי מלאה כמרה מקום דלא מיל מם מוס מאלי מקום דלא לאסר על ידי מלים ולא דמי לחמלי כם גר וכני רלמן, וכס"ג נם מוסמה מסל מקום דסיל כם מאלי מקום דסל מאסר על ידי מלים. מסמם דלא מקרי נם שמעמה מלא כמסמם לומו נמסמן דרך מאלי. מכל מקום מקום כמו דלמו דוקא מלי משמה מסול נגי נם. דכל מכן לם לומרים לו מן לם נם ולאמר כך מסמ מלך ומכמה לך ומעמה לך נמסמן ומהקבדום. וכמו נמן לם לומרמה דסכי וכנמנו לאמו ולא עבו לו נמסמן בחור. מכיסמל דכל מכן כמו שמסול דם מסמה נמאר כמו " ולכל דמסמם מסמומה מכרמ"ל ול"ל דלא מקרי נם מומסמה מלא מיכי דכמאה כמלי נמור מלא יכמ נם מלא של מאלי אם ומל"ל לון מלמה רולה לקיים מאלי אכל נמסין לאמר לא מקרי נם מומסמה מקום כמו דלא מסג אם אלא כמבמכיסין לאמו מיכן נם כמכל מאמן לו לומס מך מסמן כמבולר מם כדבריו. מכל מכמנה מכדון דיקן נם כמו מרלס דמקרי נם מומסמה. מלמר יתבאר לקמן מדברי מרמב"ם ומוד מכבר מומסמו נרלומה מרמומה דכל מסמחו לו קרלס כמיכה כנם מקרי נם כן דרך מאלי. אלא מקום דלא לקבמן מנמה לאמר מיכמ כבר נגי מלאלם כי לם כמס מלמיכ מלומרים לו מלון לם ע"מ מאמן לך מלמים מה לכך מוקי לם כנמרא נמכי. ונכרם נמדון אם מכמנרם כיס לנכל לימים כן ע"ז מנים ולא נסמ כלאה גר כלון נמרים. וכיס מומכל מל מרם דוי - מרלאי לא עלמה מל דמנו לכמבוק כמלוקי מרימים. לכפרים כין מרמן נם מסמם לון מל מלאי מי לאמרו לו קרלס אם מכל מס מיכו לנמנים ולדנר. ידמר ומסמס כן. כי מוא מכל לנומנמו ומלאלם לכם לכולים לם לאמו מסמו. רק מכלקון מרר מרים מנגם כך מוא מכומים נם מסמם ומדברים עמו כן - ולא ידע מכנקמים לכמנמנו. ומכולם לא נידם לאלא מרמנמ מכמנב מלין מוד. מנגם ומנמנו מוא מכמכל נם מוכמה מוא. ונדולה מני דלכנרים הרמבים מכ"ג מנמלו נגי מלאלם מכמל דמא כמג פרק ד' מכלכות מלאלם ח"ל מלאלה מומנמה מכולה וכו'. לו מלאמרו לו מלון לם מו מלנה מיא ולאיה מכמנים כלוך כנים ולם מרלם לאל"ל ליכם מיכם. ומכנב מכ"מ המכמנ מבכרי מרמב"ם דלמ"ר מיכי מלאמרו לו כלמנה מלינם רולם לך דכך ידים אלא מלון לם ומקור ומקנה מיכנם ומיא מכמנ לך דרך כמולין מי מלאלה מומנמה מכל. ולם כן דכל מכן נגי נם דכ"ג מקרי נם מומנמה. ולמ"ג דכרבלא מלא מל מכנלא ע נגי מלאלה.

נגי נם לאסר דנם מרבל"ל מרלים:

נם מם מנמנמו מנמנם כדי לכנל מכמנמנה מכלמנו מכמכים סדברים ולומרים מכקיכר לא מנו קרלס מיכנם כנם. כי לם לאמר מכיכנם. כנם מלא בנים לרלים ומכלו מרם כרלס. כי מרדנמ לנו דנריכם לאלם כל מכן מכנגם נמל לנמנרמ. מכרי נלאי מנמן מוא מלא נרלאם מכנלים ליכן נם נמנם נגי מנגם כי לם של ידי מלאמרו לו מלון כומנמם לרמומו מלנמנו כן כדי לנומרים מלאלה לם ימנם ע"ז. ומכיקום ימאר ומלאלם מכנמ. ולם כן כדי כנו מלאי נמנר מלנר מומנמו לנמנלה מרלומים מרומנם ולרמומנ דרכי מכן כנגם. ומ"ל כנלא מנמנ לו. כנגם נמל לנמנרמ דמא כנמנמ ליכמ לנומר מנמר כדמנו לנומרים לנמרי כן מנקבל מלים מרנים ומכן לו מנקם. דכא לנו דנריכם לא מנו מנגם ומקנם כי לם לאמר מכרים. נם לם לאמר מוא מכן מנגו לא כדין ומכיקון מנגו. ולכן לון

מרבלים מלאלה כדלו לנמנר מלינם לנקבל רק לנמנר יומר:

ועוד רלומו מנרלים נמנמן נם אם. כנגם דלון לאו מריכן לנמנר ידור כדין מל אם. מכל מקום לנומנם מנגן לאמר מנמנ מל מנגנים מומכמן מל מנלגן מנגלה מנגלו מיכ כנכל מרנם ומנגלה כלאר יש מל אם ידים מומכיומ ומכר ידוע מלנו לנמנם כדין מיכ רלוי לנכל נם מל מכ"ל יכמ ריכ לם עמר מומר. כנלאמר רב מומנ מרק מי מלנמו ניכו כנמנמנ. מם מנמנו לם עמר מיר. לף ניכו לם כמר מיר - ולנגנם מומ דלומרן דנמ מומ מנלא נכן כנגם מלא מל דנמ מיומנ. מלא דלאמר כומ דרבנ ומכנא מלא מכירמ לנו מל דנב מומנ מנגם מנלא יאמרו יש נם לאמר מיומנ - ומריך נגמנמ ומנגם נגרים מריכן לנגם לים לנגנמ. ומנגי לון כל דמנקדם לנומנמ דרבנן מנקדם ומנקריכו מכמים לנקרומן כדי מל דלים מומר מנגם כנגמומר לינו מלא מנגנם מנגנקיכו מכמים לנקרומן. ומולאי כנגנק נם מרומנם כיס לון דנמ מכמים מנגם לינגנו לנגנקיכו מקרומן כי נגנגם רם ומר מומ לנקבר קנרים מל כנר כך כנגים לנגנמנו לנלילא נם מילו נגנגלה ומנרנם. וכל מנגנים

לים ומכים לכם מלון כים רלדים לנגנם נמול. כנגם מלנגן כדין לון לנו לרים לכל זה:

ומה מרלים מנקילין לנמנון מל מם מלומרים מנגנרם לאמר נגנגר כדין עם מנגנרים כלנ"ב מל מכן זה ומנגו מנרם ניכיגם ליכן ו מכל לאמר לו מלון זמנים ומכל לאמר כך מל כל מנגנקנות ולאמר מלינו מנון נם שוד. ימנו ומלנו ומנמרו נגלי מרלה כלאה. דיכון ומנגנם נמיכם מנגם מלא מרנגם מלא מל דנגם מיכומר ומנלאה מנגנמנד מנלו. ומ"ל כנגמנד מנרו מכם לנמנם לומר מכיכו ומלנגם. ומנלא מיד כנגם נגל לנגנרם כי לא מרנגם מלא מל דנגם נגנגנר מלו - מלא ידע מרנגנם כיס מלא מנגם מלו עוד. ומלו ידע מלא מנגם מלו לא כיס מנרנגם. לם ק מם מנגל לאמר כך כים מנלגה. ומנגלו לו מיכו ומיכו כיו מנלנים לנמרי. לנמו מן מי מנלנקן לנגנרים לנגלנמ כדנרין כנגם מרק ככא מל יכנגנו מנגנגנמ לנגנלה נגרי מרנגנ מנגנ מנגנ מנגנ מנגנ. נמלא נם נגנל ומכיכ מנלנים - נם כל מם מנגנם ומכל לאמר כך לא כים מלא נגנגל מרלה מנגלה מנגלו מלו מנגנרנם מנגם מנרנגנם לנרנו מלנגנו ומנגנקנ נגנל לאמר לו. מנגם כל מן מנגנם לנגלו דבר מם מנגנגנ לנגנים לנגנים:

לו לנגנרים מנים מנגנר מלנגן מנגלה:

נם מם מנגנמדון מנקילין לנמר מנגנגנמ ומנן נגנגנק זה מוא נכלל מלינ לנו מל מנגם מנגנרים מנו ר"ם. לא מלא ידיגנם ומרנגיכם נגנים מנגנרם. ומלאמר זה מוא נגנגל מלאלן נקלים ומרנגים בנים ניכון ומרנגן - ולנגו לם מנ"ם מנרם לם לנגנו מל מנלו מנלאמר מנגנגר מנלו לא יכמ נם כדיגמ דנמרנ ולנגנקן מנגנל. ומנגנמר מיכנ ראנם לנגנ לנגו. ומי מי מנגנגנ מומנ לנגנ מל מנלנ מוא מנגל מנלו לנגו מל מנגם מלו. לנרנגנ מי מנגנגנ ידע מנלא מנגנ מלו ומנגר לם מנגנגנ מנגנ זה לנגנ לנגר. מוא נגנגל מנגנר לנגנם מיכ לנגנגנ ומנרנם מנגנרים ביקרנגל ומרן דיקן מני נגנגנ מוא מלאלן מנגנ מנגל מנגר מנגנ מלא מנגר מנגנגנ נגנגנ. מנגנ מנגנ מנגנ. ומנגנ מיכי מנגנרנגר מוא מנגנ מנגנ. מנגן מנגנ מנגנ לנגנ מנגנ מנגנ מנגנ מ

מצרת ומבטל מלין לו דין תגלי . לתרכת סקיסר עלמו יק לו דין
תגלי דיכין קקרים נחיכת כגם תנכיתים לאתו סכסיעמד יאמר
ויקלגם סוי כמו תגלי דלתרעמת דכבי ניקם ומיעמו לו בכמון
והתקבריא כל זה נקים אמ"ג דסקיסר סוי מלם לא יקלגם ישיס
בחרים סקסלות לא מייך ליחר מכמיסת תשבור ולא תרלס ליעלמו
מחכיס שחיכת לעלמת כיק מכיות בחרים סקסלות . דסמתקבריא בחרים
לא נמשם לגבל הסגלי הסחסל פסיכה בגם זה כיק לסמיק הסגלי
כדי מגלת תעטיר על סתקבריאס . אבל על כל פכיס אם סיא מיכס
מתקבם בחרים מכל מקום כיא מחייבת ליכמת לי מכמ כחגלי
מכגם כלא ניכקם אלא לתרעמת מחמיר ותכמת לו ולאם סיס יודע
אלא מכמת לו כמיעמוד לא סיס מגרקם . ויש לחכיכת זה מקום
מחלת דיליט מדין מחזיר מאחר לנוקת קרים מחכיה קני לך קדי
זו ולו מרכי לם מיק מגביל לך מיפרת הבמת וכו' ומסכמה כל
מפסקים דכגי תגלי נחיר ולאם כגבם על כך לו קבל חרם נקיים
תגלי ולחר כך עלמו הבגה מיד הלוקח ומחזיר ליגו כלאם לבלם
לי קיפרת הבמת ופירי ומיכר על הקרם ומבגמים וכו נלחר קבגים
כגא מחר מחזיר מלחריות אל דבר מכגם כגא מבל כל מיגם
כגא חיב בלחריות מכח הגלי מחכיגם אלא מעבית מחכיגם כי אם
לתרעמת ודכגי מיגמת מחזיר חיב בלחריות . הא לחם זה דומה לחי
מחחייב לחבירו חכם בחגר וכגבם לבלם לי דבר מכגם כגא מבל
כל פרים חיב לבלם לי חכם חגלי אלא מבכגמים מעבית לחר מגלי
מיפרת בחגר כדלתרעמת בחכגמת חרלים מכל ר' ולאם כן כיס בלחם
מלחרם לבגלם חן לי גם ולו קיימת דיבך אגא ומחקבריא בחרים
לו בקגמים ונתן לם מבבל גם לתרעמת ודכגי מתן לה . וכגי כלגו
מחגיב בפירום מלחר מיגמת חגמת לי הכרים ומבגמים לא בגא כי
אם לבחיק הגלי מיבבו לחגם על ידי זה לקיים הגלם ולבך אם
כגא חגם לבגר על מבגמים אלו כל כל פרים כגא מחייבים ליגמת
לי חכם הגלי כי כל דגמת זה ניכקם ולאם לגא לחי הגבו בגל לחרים
אם מבגמת לחחר כגו גבי מיגמים לבגל . ולא כיס מבקיגר
כגגם בקגם לגיס כך חגגב לין מבגגב בו מחתן הגא הקגם וחבגר
בי ומבל ידי קיגר הקגם הבבל הגלי בחגגם מחחיר ומבגמת
לי אלא מבקגם לא כגגם כי אם מבל ידי זה חגיס מוכרחת לקיים
הגלם ולחחר ומבגמת לי ולאם לחר מיגמוד לא הרלס ליגמת והרלס
ליתן הקגם לחי עכ"ל גיא מחייבים ליגמת לי חכם הגלי כי לא
חכגם הקגם לבבל הגלי כי אם לבחיק לבגגם בל ידי זה מחקיים
הגלי ולא ידע הבבל מגיא מבגבר בל הגלי חחלם ליתן הקגם
לא גיא חגרגם . ומבר דגא של ברגך ליך לחר הבגגקריים לחתן
בחרים ובגבגבות לו קבגות לו חבגגבת בל כחך כגא דבר הגכחי
לם לקיים ולחי חלי חחגבור שלו כגון בגגגם לו חרים . ולאם גיא
חגתן של ברגך ילחרך ביגא כך חבגר קלחי חלי חחגבור ותתן .
ולאם לא כן חם בגגל ר"י חבריים בחקבגו ובגגל ודבר בגגיגו
חלי ובכיח כגא יכלבך לא חגיך ליחר דבחר לברגם לבחרי לף לאם
חבגבור רק חחקבל הרים לו חתן הקגם ליתן דבחר בגגיגו חבגר
ומלי גיא לא לגגיק לחרעמיה ולא גרע חבגא דלגגיגא . חבגר מי קלחו
בלחחר הרי זה ניעגך לם חחי מחולי זה ובגל בלגו בכיח לו הבגגו
חבגם דלא כי גם וכן חבגקו הבגגגקים . והבגגם דבגגם כי כחלי דלא
בבגגגא לא לגגיק לחרעמיה ביגגא גם ולא הבגגם לגגא בל הבגגגם הבגגגגא
וקי"ל בחדין ליתן דלא לגגיק לחרעמיה חבגגבור בל הבגגגם והבגגגם
לו ליתן הקגם בגגיגו לבגגגגא לבגגגגא בן לא לגגיק לחרעמיה
בגם לף לאם לא חבגגא לי כבגגגגגר כגא לא כיס בחרעמיה ביגגא לידי
כך כלל וקי"ל :

ב ויגם הרגגים הבגקלין לחלון דבגלן לא כיס חגלי בגגם עלמו לגגא
כבגגגגגר יחחר ובגלגם ובחגלא דלף בבגגגגגר חלם גם בגם
לחת . לין לחגי לבגגך בל זה דבגא לגגיגו בלחחר כיגם לו לא
לחגי ולחחר לגו לחגי דבגם לגגא לחגר לגגגגם לו לגגגגגי לאם בקחבגן
רבגגגגים בגגיגם ולגגיגו בכי בבגגם בבגגגגגים בבגגגגגים לחי בגגגגגים
בכל . ובכי"ל בגגגם דבגגגגגא כגא לגגגגג

לחיסק לחרשת ישראל דמי שיכלם רשתו בשנת מכירם לחב"ג דגילם
דשתו משיקרא. דקלי סתם ולאן סדנר מוכח דבסבל לחיסק לחרן
ישראל כולו מוכר כמו שכתב מרלים בריש ס' לחלמה ביעות דכרכם
שבעים לחם מוכר קרקעותיו ולאן ידוע לחם כולו מוכר ולחם נחכון
ג"כ מר"ן שכתב דשמא שוי לחלמיכו ליה ולכך מכר. לחבל בעכ"מ
שסתון גם לחסתו שנים כולו מוכרן כגם בעבל מחר המיתם ומעתו
מוכרם עליו. וכולו דלא לחריקן דלמילו נמתון [גם] לחם עבד חוכר
כמו נמהנתו כייט מעמם נחרם שמא יקחנו ים גם לחמר מיחם.
ולפיכם כהוספות דנסתן גם בסמם נחוד לחילו רב שנא מודם
סיינו מעמם דגם לריך מיחל מכיים. ולכך סיס לו לפרש. שלכך
כל מקום שמיכם קדם הנחיכם לי כחם :

ם גם מם מרגלה לחקל מחלוקה כסי' מעמם שכי' לו לחזיר בכסם
ביעל שדשות וכחב ח"ל מחמר מקדם כחיכת כגם בטלו כל
שדשות וכו' וגם מחלו בביעל קדם שמיכם ולחם לחיכת דכיס כלגו
דגם זם לחר כי לחם לחיכת מיכות כי ליס לחזיר זם שמם
לחר מכ"ל. לא ידעתי מלי קלמר דלחם ר"ל שכיס לו לחחכות
מגלי נשחר ולחיר קלם לא יכול לא יכל גם לו מחחוור ומגלא לו
מא לפי חגלנו של מכרלי מכרי"ם לאן לחחבל לחחיר שם מגלי
בכגם מחיכם. ולחם ר"ל שכיס לו לחחיל מקיחר שנמם לו מם כיס
לריך לחחיר מא כגר מעמם :

יא גם מם שכתב ח"ל כו' כשמר בכ"ד הגדול והרים וקיבל עליו
מקבוק כשלם עכ"ל. דבריס כלגו מם שלוח נחור כי לגיגם כלחמת
לחקבק על לחיכם גם מם חשבלם ים בכולחם הכבל מחרים שלאן לו
עלו מקבוק. ולחרבלא מחוך מבגיכם ביכר דמחחר בגלא כיו לחלים
לאן לחבחר לחיר דבר חוכנו בכחבבו שנו. עד שהבריחוכו ביעחרד
לחמי מכ"ד והרים כל"ל. כחבריס ביכרים מכם בגלמם כיו יודעים
שים לחקבק על כגם מבגם כחיכיס מרחמן לחיכו מלבמו דלחם לא

כן כחלקה ע לחם ומחיכו חיחר לחחר שם מקבוק :

יב גם מם שכתב ח"ל כמ' והוא של כולם מבגיכם לחבר לו בגשם
שלים לכתוב כגם בחחמן כיס לאן כיחגן גם של חגלי כלל וכו'
וכן עכם עכ"ל. לא ידעתי רשתו כוס. כלגא גם כבגל לחחר מחמן
כגם סחם כלי שם חגלי לחבל לא מחו לגלא על דשת ע מבגיחו
לחיכו ומקבבו עמו מקרים מבגיכה מבגיחמר הכחר ומגלא לו
כלחר מבגלר מכל כרבי חבגיחו. ול"ל לם כוא כבלגו שרים שים
כבגם כוא גדול של כלם. ולאן לו חמם. לאך ישמרך לבקל של

כבגחים מקבגים מחבו. דחכל מכן מלאן בכם רים ולא שבם :

יג ומם מלחחר מלחר לבקב"ם חיחן גם נחחר לבחים מחבדים של ידו
לכל נגר מחלגה ולא יכיס לגם של לם שם לר חוכ מחחיכי
ומגלא לו כ"ל מכח קבלת חרם חבחם וכו'. מם דבריס שלאן חחרך
מחחחר לבחר כן עם שים מכ"ם ולכך לאן לחו חבחייכים לקבלם.
וגם נבלל לחחבדר מחחי חם רקוק לר לבחר דבריס כחלגם לחבגיכ
חרם חם שלאן נבוג לגלא חחרך חבבגיו ביכר מכרבחו כיס לרבחח
לחם מכבר ולחחבחו חלבבחו גם לחחר ביחבחר וגם לחחל מלחחם כגלא
חרחר כדבריס כחלגם בבחר מכבר"ם חלאן יכיר לן מבבר"ם חלאן לרבריו
לחלגם וכחרם עליכם ועל רקוקן כלגא הבכ"ם לגא כגלם מחבבגחו
מחבקבים לרחחבו מחבחבו וכחיחבו חלך ליחן גם של דשת מבבגיחו
לחחבו מבבגיחבר חחחר לחבחו לגלו כבחלבחבם ולגא מחן לבר של רקוקי
דבריס בל מחבבר. ולא לחחל בחבחת וכבן לחיחן חבב בדשבו מחיקן
חבר חחיכת כגם כך כגא לרבר בדבריס כחלגם לחבל כגא כל דבריס
כרלחבים מבבגיחבו לחחבו כחבך וגם לם חבבחר דבר דבריס חלגם
כגלא מבבר"ם לגא כגלא דבריס כחלגם חבגם מבגחחר מבגם ביעל
מבבגחחת וחבגלים כרלחבים :

יד ובחר בגם לבי דבריי מחחבגר מחיקל מלחחר מבגיחבם חחחר
לבבחל מגלא יכי' לחחר חבבם כגם לר חבוב כי לם קבלת חרם
וכבגם בל חחחן יגא לבי מבבחחת מבחבקבות לאן מחן לגא חרם ולא
קבם ולם כן כבחבה לחם חבבר. וחם שלחחר מבים בבלאן. לם כן לם
ידע מבחר מגלא כיס בם כגם קבם חחבבגיר חלגם מבגלם כגלם לם
כן גם מבגיכת חחבגת כיס לו לבחבר בל קבם חבחחן :

טו וגם מם שכתב מלאן כלאן בבגם שלגל וחבבב מבבגחת